

รายงานสถานการณ์ความ ยากจนของชนกลุ่มน้อยใน ฮ่องกงปี 2016

ข้อมูลสรุป

รัฐบาลฮ่องกง
เขตปกครองพิเศษ

Economic Analysis Division
Economic Analysis and
Business Facilitation Unit
Financial Secretary's Office

Census and Statistics
Department

กุมภาพันธ์ 2018

If there is any inconsistency or ambiguity between the English version and the Thai version of this Executive Summary, the English version shall prevail.

หากมีความไม่สอดคล้องกันหรือมีความคลุมเครือระหว่างฉบับภาษาอังกฤษกับฉบับภาษาไทยของข้อมูลสรุปนี้ ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก

ข้อมูลสรุป

ES.1 เนื่องจากเรามีฐานะเป็นเมืองโลกแห่งเอเชีย ผู้คนที่มีความเชื่อสายต่าง ๆ ต่างสนใจในการทำงานหรือตั้งถิ่นฐานในฮ่องกง บ้างอาจเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวและเข้าไปในชุมชน และถูกมองว่าเป็นผู้ด้อยโอกาสและต้องการความช่วยเหลือมากขึ้น รัฐบาลและคณะกรรมการความยากจน (CoP) ให้ความสำคัญกับความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ด้อยโอกาสเช่นชนกลุ่มน้อย (EMs) ได้มีการนำมาตรการต่าง ๆ มาช่วย EMs ในการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตในฮ่องกง สามารถพึ่งตนเองได้ และก้าวขึ้นไปตามบันไดสังคม งานเหล่านี้สอดคล้องกับเป้าหมายของการป้องกันและบรรเทาความยากจน

ES.2 รัฐบาลได้เผยแพร่รายงานสถานการณ์ความยากจนในฮ่องกงเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในปี ค.ศ. 2014 เมื่อตอนต้นปี ค.ศ. 2015 ซึ่งได้วิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ความยากจนของ EMs จากการสำรวจสำมะโนประชากรในปี ค.ศ. 2016 โดยแผนกสำมะโนประชากรและสถิติ (C&SD) และขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานความยากจนและกรอบการวิเคราะห์ รายงานฉบับนี้ได้จัดทำสถิติความยากจนที่สำคัญของ EMs เพื่อให้สามารถตรวจสอบสถานการณ์ความยากจนของพวกเขาได้อย่างต่อเนื่อง

ภาพรวมของชนกลุ่มน้อยในฮ่องกงในปี ค.ศ. 2016

ES.3 ในปี ค.ศ. 2016 ผู้ที่มีเชื้อชาติจีนเป็นประชากรส่วนใหญ่ในฮ่องกงⁱ (91.9%) ในขณะที่ EMsⁱⁱ (รวมถึงแม่บ้านชาวต่างชาติ (FDHs)) เป็นเพียงส่วนที่เล็ก 8.1% หรือ 575 400 คน ในจำนวนกลุ่ม EMs เหล่านี้ จำนวนมากกว่าครึ่งเป็น FDHs (55.7% หรือ 320 700 คน) ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย

ES.4 หลังจากไม่รวม FDHsⁱⁱⁱ ประชากร EM อยู่ที่ 254 700 คน ในปี 2016 คิดเป็น 3.8% ของประชากรทั้งหมด (ไม่รวม FDHs) ในฮ่องกง จำนวนชาวฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย ซึ่งเคยเป็นกลุ่ม EMs ส่วนใหญ่ ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ในทางตรงกันข้ามชาวเอเชียใต้ (SAs)^{iv} เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดโดยมีประชากร 78,000 คนหรือ 30.6% ของประชากร EM ตามด้วยกลุ่มประชากรผสม (Mixed population) (58,500 คนหรือ 23.0%) และคนผิวขาว (55 900 คน หรือ 21.9%) ประชากร EM

i ถ้าไม่ได้รับไว้เป็นอย่างอื่น ประชากรทั้งหมดในฮ่องกงในการวิเคราะห์ของรายงานฉบับนี้หมายถึงประชากรโดยรวมในประเทศ

ii ในการสำรวจทางสถิติ เชื้อชาติของผู้ตอบแบบสำรวจจะถูกกำหนดด้วยตัวตนของตนเอง การจำแนกประเภทเชื้อชาติจะพิจารณาจากการอ้างอิงถึงแนวคิดต่างๆ เช่น วัฒนธรรม สัญชาติ ศิวิลและภาษา เนื่องจากฮ่องกงเป็นชุมชนชาวจีนส่วนใหญ่ "EMs" หมายถึงผู้ที่ไม่ใช่ชาวจีน

iii ยกเว้นที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น FDHs จะถูกแยกออกจากสถิติในรายงานฉบับนี้

iv ตามการจำแนกประเภทของดินแดนที่นำมาใช้โดยคณะกรรมการสถิติแห่งสหประชาชาติ ประเทศต่างๆใน SA รวมถึงอินเดีย ปากีสถาน เนปาล บังกลาเทศ ศรีลังกา อัฟกานิสถาน ภูฏาน อิหร่านและมัลดีฟส์ เนื่องจากข้อจำกัด ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รายงานนี้จึงรวมรายละเอียดของชนกลุ่มน้อย ห้ากลุ่มแรกเท่านั้น

อาศัยอยู่ในครัวเรือน EM จำนวน 123 300 ราย^V 4.9% ของครัวเรือนในประเทศทั้งหมด

ES.5 ประชากรในกลุ่ม EM ยังคงขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วง 5 ปีระหว่างปี 2011 และ 2016 โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีที่ 5.8% ซึ่งเร็วกว่า 0.5% ของอัตราการเติบโตของประชากรทั้งหมดในฮ่องกงมาก ในบรรดากลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญ SAs (เช่นอินเดียนแดงและเนปาล) มีการเติบโตของประชากรที่แข็งแกร่งและอัตราการเติบโตของประชากร Mixed^{Vi} ยังสามารถมองเห็นได้ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ที่มีขนาดประชากรค่อนข้างเล็กก็มีอัตราการเติบโตที่น่าทึ่งด้วย ผลมาจากการเติบโตอย่างรวดเร็วเช่น ส่วนแบ่งของ EMS ของประชากรทั้งหมดเพิ่มขึ้นจาก 2.9% ในปี 2011 เพื่อเป็น 3.8% ในปี 2016

ES.6 EMs หลายรายได้ตั้งรกรากที่ฮ่องกงและบางคนก็เกิดและเติบโตขึ้นภายในประเทศ พวกเขากลายเป็นสมาชิกของสังคมของเรา กลุ่ม EMs มีลักษณะทางประชากรศาสตร์และทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ความแตกต่างนี้เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านความยากจนของแต่ละกลุ่ม

ES.7 ในแง่ของลักษณะทางประชากรศาสตร์และสังคม สถิติในปี 2016 แสดงให้เห็นว่า EMs มีประชากรวัยหนุ่มสาวที่ค่อนข้างตรงกันข้ามกับประชากรสูงอายุโดยรวมในฮ่องกง สิ่งนี้สังเกตเห็นได้มากในกรณีของ SAs นอกจากนี้ คนไทย อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาส่วนแบ่งของผู้สูงอายุ (บุคคลที่มีอายุ 65 ปีหรือมากกว่า) สำหรับคนไทยและอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากครอบครัว^{vii} ของ SA ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขนาดใหญ่มีเด็ก (บุคคลที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีหรือมากกว่า) จำนวนมากอาศัยอยู่ในครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยของครอบครัว SA มีจำนวน 3.0 คน ขนาดใหญ่กว่าครัวเรือน EM ทั้งหมดและครัวเรือนโดยรวม (ทั้งสองมีสมาชิกเฉลี่ย 2.7 คน) และขนาดครัวเรือนที่ใหญ่กว่าในหมู่ชาวปากีสถานและเนปาล(3.9 และ 3.2 คนตามลำดับ)

ES.8 ในด้านการศึกษาพบว่า EMs มีความแตกต่างกันไป คนผิวขาว คนญี่ปุ่น คนเกาหลีและคนอินเดียมักแนวโน้มที่จะได้รับการศึกษามากกว่า ในขณะที่คนปากีสถาน เนปาล ไทยและอินโดนีเซียได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้อัตราการเข้าเรียน^{viii} ของนักเรียนอายุระหว่าง

V ครัวเรือน EM หมายถึงครัวเรือนที่มีสมาชิก EM อย่างน้อยหนึ่งคน ไม่ใช่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่จำเป็นต้องเป็น EMs

Vi กลุ่ม "ผสม" แบ่งออกเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่แยกจากกันในการสำรวจ การออกแบบแบบสอบถามสำหรับการสำรวจสำมะโนประชากรสำหรับปี 2016 ได้รับการปรับปรุงเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติต่างๆได้ง่ายขึ้น เช่น ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลสถิติของกลุ่มผสมในปี 2016 กับปีก่อนหน้า

vii การวิเคราะห์กลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มจะดำเนินการโดยอาศัยครัวเรือนที่มีเชื้อชาติเดียวเพื่อให้ง่ายและเน้นด้านการวิเคราะห์มากขึ้น

viii อัตราการเข้าเรียนในโรงเรียนหมายถึงร้อยละของประชากรที่เข้าเรียนในสถาบันการศึกษาแบบเต็มเวลาภายในกลุ่มอายุที่เกี่ยวข้อง

19-24 ปี ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของเขตแดน แม้ว่าจะมีการพัฒนาในกลุ่มชาติพันธุ์บางกลุ่มระหว่างปี 2011 ถึง 2016 อย่างไรก็ตามอัตราการเข้าเรียนของเยาวชนเนปาลก็อยู่ที่ 13.8% เท่านั้น สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ความต้องการที่ยังน้อยในหมู่เยาวชนในแง่ของความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ES.9 ในทำนองเดียวกัน รูปแบบที่โดดเด่นได้รับการสังเกตในลักษณะทางเศรษฐกิจในกลุ่ม EM ข้อสังเกตที่สำคัญเกี่ยวกับสถิติปี 2016 มีดังต่อไปนี้:

- (i) **ระดับการมีส่วนร่วมในการทำงานของแรงงานต่างกัน:** อัตราการมีส่วนร่วมของแรงงาน (LFPRs) EMs ชายโดยทั่วไปสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเพศชายโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประชากรที่อายุค่อนข้างสูงขึ้น ในขณะที่สัดส่วนของสตรีชาวปากีสถานที่มีส่วนร่วมในตลาดแรงงานยังคงต่ำอยู่แม้ว่าจะมีการเร่งขึ้นมาในช่วงหลายปีที่ผ่านมาก็ตาม ในทางกลับกัน โดยการไม่คำนึงถึงเพศ ชาวเนปาลมี LFPRs สูงขึ้นและชาวเนปาลวัยหนุ่มสาว หลายคนลาออกจากโรงเรียนเร็วขึ้นและทำงาน เป็นที่น่าสังเกตว่าในระหว่างปี 2011 และ 2016 หลายกลุ่มชาติพันธุ์มีค่า LFPRs สูงกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของชาวปากีสถาน
- (ii) **การกระจายตัวของอาชีพสะท้อนความสำเร็จทางการศึกษา:** คนขาว คนญี่ปุ่น เกาหลีและอินเดียที่มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีทักษะสูง^{ix} ในทางตรงกันข้าม SAs อื่นและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในงานตำแหน่งระดับรากหญ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัดส่วนของแรงงานระดับง่ายในหมู่ชาวปากีสถาน เนปาล ไทยและอินโดนีเซีย ทั้งหมดเกินกว่า 30%
- (iii) **รายได้จากการจ้างงานและรายได้ของครัวเรือนที่โดดเด่นแตกต่างกัน:** คนผิวขาว ญี่ปุ่น เกาหลีและอินเดียมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานพร้อมรายได้ที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด กล่าวได้ว่าชาวปากีสถาน เนปาล ไทยและอินโดนีเซียมีหาเงินได้น้อยกว่า ส่วนรายได้ของครัวเรือนรายได้ครัวเรือนของครอบครัวปากีสถาน เนปาล ไทยและอินโดนีเซียได้ต่ำกว่า ส่วนรายได้ของครัวเรือนก็ลดลงเช่นกันสำหรับครอบครัวปากีสถาน เนปาล ไทยและอินโดนีเซีย การสำรวจสาเหตุหลัก ๆ แสดงให้เห็นว่านอกเหนือจากรายได้การจ้างงานที่ค่อนข้างน่าเบื่อของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ ส่วนแบ่งรายได้ที่ลดลงของครัวเรือนทางเศรษฐกิจ (เช่นครัวเรือนไทยและอินโดนีเซีย) เป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์

ix แร้งงานที่มีทักษะสูง ได้แก่ ผู้จัดการและผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เชี่ยวชาญสมทบ

ES.10 เป็นที่น่าสังเกตว่าการเติบโตของตลาดแรงงานในช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวในระดับปานกลางในช่วงปี 2011 และ 2016 รวมทั้งการเติบโตของประชากรและ LFPRs ของ EM ที่สูงขึ้น จำนวนคนที่ถูกจ้างงานและส่วนแบ่งของประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ทำงาน^x ในกลุ่มชาติพันธุ์ใหญ่ ๆ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญโดยทั่วไป นอกจากนี้รายได้จากการจ้างงานเฉลี่ยของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เพิ่มขึ้นระหว่างปี 2011 และ 2016 แม้ว่าจะมีการเติบโตน้อยกว่าตัวเลขโดยรวม อย่างไรก็ตาม ประชากร EM เติบโตอย่างรวดเร็วและมีการเคลื่อนไหวสูงซึ่งอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทางด้านแรงงาน การเปลี่ยนแปลงการกระจายรายได้การจ้างงานระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงการกระจายแรงงานและการเพิ่มจำนวนแรงงานที่มีประสบการณ์น้อยซึ่งเป็นผู้ที่เข้ามาใหม่หรือผู้อพยพใหม่

ES.11 โดยสรุปแล้วในหมู่ EMs ในฮ่องกงพบว่ามีครอบครัวที่อยู่ท่ามกลางระดับรากหญ้าใน SAs และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากกว่า SAs มีลักษณะเฉพาะโดยมีจำนวนประชากรมากกว่า มีการเติบโตของประชากรที่รวดเร็ว มีครอบครัวขนาดใหญ่ และอัตราส่วนของเด็กที่ต้องการการพึ่งพาสูงกว่าที่แสดงออกมาของกลุ่ม EM ในระดับรากหญ้า

สถานการณ์ความยากจนของชนกลุ่มน้อยในปี 2016

ES.12 จากการใช้เกณฑ์ความยากจน กรอบการวิเคราะห์ของข้อมูลของประชากรปี 2016 โดยการสำรวจสำมะโนประชากรเพื่อปรับปรุงตัวเลขความยากจนที่สำคัญของ EMs พบว่าในปี 2016 ก่อนนโยบายการแทรกแซง มีครัวเรือน EM ยากจนจำนวน 22 400 รายและ EMs ยากจน 49 400 รายโดยมีอัตราความยากจน^{xi} อยู่ที่ 19.4% ตัวเลขที่สอดคล้องกันหลังนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน) มีค่าต่ำกว่าที่ 19 500 ครัวเรือน 700 คนและ 17.6% ตามลำดับ)

ES.13 การเปรียบเทียบตัวเลขความยากจนในปี 2011 และ 2016 แสดงให้เห็นว่าอัตราความยากจน EM เพิ่มขึ้นก่อนและหลังนโยบายแทรกแซง: อัตราความยากจนก่อนการแทรกแซงเพิ่มขึ้นจาก 15.8% ถึง 19.4% ในขณะที่อัตราความยากจนที่เกิดขึ้นภายหลังการแทรกแซง(เงินสดหมุนเวียน)ขึ้นจาก 13.9% เป็น 17.6% การเพิ่มขึ้นของอัตราความยากจนและการเติบโตของประชากรในกลุ่ม EM โดยรวมที่เห็นได้อย่างชัดเจนและจำนวนครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น ขนาดของประชากรที่ยากจนใน EM และจำนวนครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นก็เพิ่มสูงขึ้นทั้งก่อนและหลังนโยบายแทรกแซงในช่วงนี้

x ครัวเรือนที่ทำงานหมายถึงครัวเรือนในประเทศที่มีสมาชิกที่ทำงานอย่างน้อยหนึ่งคนยกเว้น FDHs ไม่ใช่สมาชิกที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ทำงานทุกคนที่จะได้รับการจ้างงาน

xi เปอร์เซ็นต์ของ EMs ที่ยากจนในจำนวน EMs ทั้งหมด

ES.14 การวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนก่อนการแทรกแซงของ EMs โดยกลุ่มชาติพันธุ์แสดงให้เห็นว่าท่ามกลาง EM 49 400 รายที่ยากจนก่อนนโยบายการแทรกแซงในปี 2016 SAs คิดเป็น 40.6% ในขณะที่ชาวปากีสถานมีสัดส่วนประมาณหนึ่งในห้า (20.2%)

ES.15 อัตราความยากจนก่อนการแทรกแซงของ SAs ค่อนข้างสูงที่ 25.7% ในหมู่ SAs ชาวปากีสถานได้ถูกระบุอัตราความยากจนที่สูงถึง 56.5% นอกจากนี้อัตราความยากจนของคนไทยและชาวอินโดนีเซียที่มีขนาดประชากรต่ำกว่าก็มีสูงขึ้นเช่นกันที่ 26.5% และ 35.4% ตามลำดับ ขณะที่คนฟิลิปปินส์และประชากรผสมอยู่ที่ 19.2% และ 21.8% ตามลำดับ ในขณะที่อัตราความยากจนของคนญี่ปุ่นและเกาหลีและคนผิวขาว ฯลฯ ไม่สูง

ES.16 การตรวจสอบรูปแบบความยากจนในกลุ่ม EM หลักในปี 2016 ด้านหนึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าการจ้างงานมีประสิทธิผลในการลดความเสี่ยงด้านความยากจน: กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีสัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ทำงานที่สูงกว่ามีอัตราความยากจนลดลงอย่างชัดเจน นอกเหนือจากนั้นอัตราส่วนการพึ่งพิงสูงจะเพิ่มความเสี่ยงด้านความยากจน ยิ่งอัตราส่วนการพึ่งพิงทางเศรษฐกิจของครัวเรือนสูงเท่าไรก็จะเป็นการครอบครัวยากจนและอัตราความยากจนจะสูงขึ้น ผลการวิจัยยืนยันถึงรายงานสถานการณ์ความยากจนในฮ่องกง

ES.17 นอกจากนี้ การวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะเด่นของ EMs ที่ยากจน (ก่อนนโยบายการแทรกแซง) ในปี 2016 ได้แสดงให้เห็นว่าประชากรในกลุ่มชาติพันธุ์ที่ยากจน (ยกเว้นชาวญี่ปุ่น ชาวเกาหลีและคนผิวขาว) ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ทำงาน ในขณะที่กลุ่ม SA ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครัวเรือนขนาดใหญ่ ทั้งสองแบบต่างก็มากจากสถานการณ์ความยากจนโดยรวมของฮ่องกง โดยเฉพาะ:

- (i) ความยากจนในการทำงานเป็นเรื่องปกติ: 64.7% ของ EMs ที่ยากจนอาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ทำงาน มากกว่า 50.3% ของประชากรที่ยากจนโดยรวมในฮ่องกง เป็นที่สังเกตได้มากในกรณีของ SAs ซึ่งประมาณ 80% ของชาวปากีสถานและเนปาลที่ยากจนอาศัยอยู่ในครอบครัวที่ทำงาน และ
- (ii) ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครัวเรือนขนาดใหญ่: กว่าครึ่ง (50.5%) ของ EMs ที่ยากจนอาศัยอยู่ในครัวเรือนขนาด 4 คนหรือมากกว่า (สัดส่วนที่สอดคล้องกันสำหรับประชากรยากจนโดยรวมในฮ่องกงเป็น 34.4% เท่านั้น) ซึ่งส่วนใหญ่สังเกตท่ามกลาง SAs เกือบ 70% ของ SAs ที่ยากจนอาศัยอยู่ในครัวเรือน 4 คนหรือมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวปากีสถานที่มีสัดส่วนที่สูงมากถึง 85.9%

- ES.18 เมื่อเทียบกับปี 2011 อัตราความยากจนของทุกกลุ่มชาติพันธุ์โดยรวมเพิ่มขึ้นในปี 2016 ยกเว้นชาวปากีสถานที่มีอัตราความยากจนลดลงจากระดับสูง 59.2% เป็น 56.5% เป็นผลให้อัตราความยากจนของ SA ลดลงจาก 26.4% เป็น 25.7% ในขณะที่อัตราความยากจนของชาวอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นมาจาก 27.8% เป็น 35.4%
- ES.19 เห็นได้ชัดจากการวิเคราะห์ว่าการเปลี่ยนแปลงของก่อนการแทรกแซงประชากรที่ยากจนในกลุ่มชาติพันธุ์หลักนั้นเป็นผลมาจากการเพิ่มของประชากรยากจนในครัวเรือนที่ทำงาน ยกเว้นชาวญี่ปุ่นเกาหลีและคนผิวขาว ในทางตรงกันข้าม การลดลงของจำนวนประชากรที่ยากจน (จำนวน 600 คน) ของชาวปากีสถานส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการลดลงของประชากรที่ยากจนในครัวเรือนที่ไม่ทำงานในปี 2011 และ 2016
- ES.20 การตรวจสอบสาเหตุของความยากจนในการทำงานของ EM แสดงให้เห็นว่าความยากจนในการทำงานอาจเป็นผลมากรายได้จากการจ้างงานที่ขาดความชัดเจน อันเนื่องมาจากระดับการศึกษาที่ต่ำและระดับทักษะของคนทำงานที่ยากจนในปี 2016 และระยะเวลาที่พำนักในฮ่องกงที่สั้นลงของคนทำงานที่ยากจนในบางกลุ่มชาติพันธุ์ (เช่นชาวอินเดีย) อาจเป็นปัจจัยหนึ่ง สัดส่วนของคนทำงานแบบพาร์ทไทม์/ทำงานไม่เต็มวันที่สูงขึ้นในหมู่คนงานชาวเอเชียตะวันออกก็เป็นปัจจัยหนึ่งด้วยเช่นกันที่ทำให้มีรายได้น้อยจากการจ้างงานที่จำกัดของพวกเขา ในทางตรงกันข้าม ในหมู่ประชากรที่ยากจนของกลุ่มชาติพันธุ์บางประเทศเช่นปากีสถานและเนปาล อัตราการว่างงานของพวกเขา^{xii} สูงกว่าประชากรยากจนโดยรวม นี่เป็นการสะท้อนให้เห็นทางอ้อมว่าอัตราการเกิดที่ค่อนข้างสูงของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ลดลงต่ำกว่าเส้นความยากจนเนื่องจากการว่างงาน
- ES.21 ในการวิเคราะห์สาเหตุของความยากจนในการทำงาน ในแง่ของภาระทางการเงินของครัวเรือน นอกเหนือจากรายได้จากการจ้างงานที่ต่ำแล้ว คนทำงานที่ยากจนในทุกกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ต้องแบกรับภาระทางครอบครัวเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่ม SA ซึ่งสถิติในปี 2016 แสดงให้เห็นว่ามีสมาชิกทำงานเพียง 1.2 คนเพื่อที่จะสามารถช่วยเหลือจำนวนคนในครัวเรือนได้มากถึง 4.2 คน โดยเฉพาะในครัวเรือนทำงานที่ยากจน (ก่อนนโยบายการแทรกแซง) นั่นคือโดยเฉลี่ยสมาชิกที่ทำงานแต่ละคนต้องให้การช่วยเหลือ 2.6 คนที่ไม่ทำงาน ในบรรดาครอบครัวเหล่านี้ชาวปากีสถานอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด (สมาชิกทำงานแต่ละคนต้องให้การสนับสนุนสมาชิกครอบครัวเฉลี่ย 3.5 คน)

xii ค่าประมาณของผู้ว่างงานจากสำมะโนประชากร / โดยสำมะโนประชากรมีแนวโน้มที่จะมีความถูกต้องต่ำลง ในกรณีที่ไม่มีพื้นฐานที่ถูกต้องในการวิเคราะห์สถานการณ์การว่างงานของ EMs สถิติการว่างงานที่เกี่ยวข้องมิใช่เพื่อการอ้างอิงเท่านั้น

ES.22 สรุปได้ว่าแม้ว่า EMs ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ทำงาน แต่พวกเขามีภาระครอบครัวที่หนักมาก อันเป็นผลมาจากครอบครัวขนาดใหญ่จำนวนคนที่ทำงานมีจำกัดกับรายได้การจ้างงานที่ต่ำกว่า ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะออกมาจากความยากจนแม้กระทั่งสำหรับครัวเรือนที่พึ่งพาตนเองกับสมาชิกในครอบครัวที่ทำงาน ส่งผลให้มีการทำงานที่ยากจนแพร่หลายในกลุ่ม EMs

ES.23 นอกจากนี้ในขณะที่ความยากจนในการทำงานเป็นลักษณะความยากจนที่โดดเด่นของ EMs ข้อมูลปี 2016 ยังแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งที่สูงขึ้นของผู้สูงอายุที่ยากจน (ก่อนนโยบายการแทรกแซง) ในประชากรที่ยากจนของหลายกลุ่มชาติพันธุ์ นี่เป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้มากในหมู่ชาวเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ เช่นคนไทยและอินโดนีเซีย เนื่องจากโดยทั่วไปในทางเศรษฐกิจผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะไม่ได้ทำงาน ส่วนแบ่งที่สูงขึ้นของผู้สูงอายุในกลุ่มชาติพันธุ์อาจสร้างแรงกดดันมากขึ้นเกี่ยวกับอัตราความยากจนของ

ES.24 การวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนของ EMs หลังจกนโยบายการแทรกแซง สถิติปี 2016 แสดงให้เห็นว่าหลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน) มีครัวเรือน EM 19 500 รายที่ยากจน และ EM ที่ยากจน 44 700 ราย ซึ่งมีอัตราความยากจนเป็น 17.6% ผลประโยชน์จากเงินสดหมุนเวียนของรัฐบาลได้ทำให้ 4 600 คนยากจนหลุดออกมาจากความยากจน ลดอัตราความยากจนลง 1.8 เปอร์เซ็นต์ซึ่งใกล้เคียงกับสถานการณ์ในปี 2011 (การลดอัตราความยากจนเป็น 1.9 เปอร์เซ็นต์) ในขณะที่เดียวกันความยากจนโดยเฉลี่ยรายเดือนของครัวเรือน EM ที่ยากจนหลังจากที่มีนโยบายการแทรกแซงในปี 2016 เป็นเงินจำนวน \$ 5100 ซึ่งหมายถึงการลดลงของ \$ 1100 เกี่ยวกับช่องว่างก่อนการแทรกแซงเมื่อเทียบกับ \$ 1900 ในปี 2011 ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ในส่วนของ EMs ที่พึ่งพาตนเองและสัดส่วนของ EM ที่ลดลงขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ทางสังคมในช่วงเวลาดังกล่าว

ES.25 นอกเหนือจากนโยบายเงินสดหมุนเวียน การจัดสรรเงินสดและสวัสดิการในรูปแบบที่เกี่ยวข้อง (บ้านให้เช่าสาธารณะ (PRH)) ยังช่วยบรรเทาภาระทางการเงินของ EM ที่ยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน + เงินสด) ในปี 2016 อัตราความยากจนของ EMs เท่ากับ 16.1% และลดลงอีกร้อยละ 1.5 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับตัวเลขที่เกิดขึ้นภายหลังการแทรกแซงเงินสดหมุนเวียน นอกจากนี้อัตราความยากจนของ EM หลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน + เงินสด) ในปี 2016 คือ 14.5% แสดงถึงตัวเลขที่ลดลงอย่างมาก 4.9 เปอร์เซ็นต์ก่อนการแทรกแซง (ลดอีก 3.1 เปอร์เซ็นต์)

ES.26 เช่นเดียวกับสถานการณ์ก่อนนโยบายการแทรกแซง อัตราความยากจนของ SAs หลังนโยบายการแทรกแซงในปี 2016 สูงมาก (23.0%) ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ EM ในขณะที่ประชากรที่ยากจนเป็น

จำนวนที่ใหญ่ที่สุด (คิดเป็น 40.1% ของประชากร EM ที่ยากจน) นอกจากนี้อัตราความยากจนของคนไทยและอินโดนีเซียยังค่อนข้างสูงที่ 22.4% และ 33.2% ตามลำดับ ในขณะที่ความเสี่ยงด้านความยากจนของชาวญี่ปุ่น เกาหลีและคนผิวขาวก็ไม่ชัดเจน

ES.27 EMs ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการพึ่งตนเองผ่านการจ้างงานที่มีสัดส่วนที่ต่ำกว่าของพวกเขาที่พึ่งพาสวัสดิการสังคม สถิติของกรมสวัสดิการสังคม (SWD) เปิดเผยว่าจำนวนผู้รับความช่วยเหลือประกันสังคมแบบครอบคลุม (CSSA) ของกลุ่มชาติพันธุ์หลักลดลงระหว่างปี 2011 ถึง 2016 นอกจากนี้ยังได้ประเมินจากตัวเลขความยากจนก่อนการแทรกแซงของ EMs ในปี 2016 ว่าส่วนแบ่งของประชากรที่ยากจนในหมู่กลุ่มชาติพันธุ์หลักในการรับเงินช่วยเหลือครอบครัวที่ทำงาน (LIFA) (จะเปลี่ยนชื่อเป็น โครงการเงินช่วยเหลือครอบครัวที่ทำงานในวันที่ 1 เมษายน 2018) และส่วนแบ่งของกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจนในกลุ่มชาติพันธุ์หลัก กลุ่มที่ได้รับเงินช่วยเหลือการเลี้ยงชีพผู้สูงอายุ (OALA) / เงินช่วยเหลือผู้สูงอายุ (OAA) โดยทั่วไปต่ำกว่าประชากรที่ยากจนโดยรวม ส่วนแบ่งของผู้ที่ไม่ได้รับเงินสวัสดิการหลัก (รวมถึง CSSA Social Security Allowance (SSA)^{xiii} และ LIFA) โดยทั่วไปสูงกว่าระหว่างจำนวนประชากรที่ยากจนในกลุ่มชาติพันธุ์หลักระหว่างปี 2011 และ 2016 ทำให้การลดช่องว่างความยากจนลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยนโยบายเงินสดหมุนเวียนที่นำมาใช้

ES.28 อย่างไรก็ตามกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความเสี่ยงด้านความยากจนสูงขึ้นเช่นชาวปากีสถาน คนไทยและอินโดนีเซียยังมีอัตราการลดลงของอัตราความยากจนหลังจากมีการแทรกแซงเงินสดหมุนเวียนในปี 2016 อัตราความยากจนของปากีสถานลดลงจาก 56.5% ก่อนนโยบายการแทรกแซงเป็น 48.6% แต่มันก็ยังคงค่อนข้างสูง

ES.29 ขึ้นอยู่กับการประเมินประสิทธิผลของมาตรการนโยบายการแทรกแซงของแต่ละบุคคลในปี 2016 CSSA เป็นผลประโยชน์เงินสดหมุนเวียนหลักที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการบรรเทาความยากจน ซึ่งทำให้ EMs 3 700 รายให้สามารถหลุดพ้นจากความยากจนและลดอัตราความยากจนได้โดย 1.5 เปอร์เซ็นต์นอกจากนี้ SSA ยังช่วยลดอัตราความยากจนลง 0.7 เปอร์เซ็นต์ LIFA มีประสิทธิภาพในการลดอัตราความยากจน 0.3 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่าผลกระทบจากความยากจนที่เกิดขึ้นจากนโยบายเงินสดที่ไม่เกิดขึ้นอีกและการจัดเตรียม PRH ก็สามารถมองเห็นได้ด้วยอัตราความยากจนใน EM ที่ลดลง 1.5^{xiv} และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

xiii SSA รวมถึง OALA, OAA และเงินช่วยเหลือผู้พิการ (DA)

xiv ผลกระทบจากการบรรเทาความยากจนเพิ่มเติมหลังจากดำเนินถึงนโยบายเงินสดทั้งหมดที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง

- ES.30 SAs เป็นตัวแทนของสถานการณ์ของ EMs ระดับรากหญ้ามากขึ้น การวิเคราะห์ที่เน้นเกี่ยวกับสถานการณ์ความยากจนของ SAs หลังการโยกย้ายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน) ระบุว่าในปี 2016 มีครัวเรือนในกลุ่ม SA ที่ยากจน 4 400 รายและ SAs ที่ยากจน 17 900 รายหลังการโยกย้ายการแทรกแซง ซึ่งมีอัตราความยากจนเป็น 23.0%
- ES.31 เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขความยากจนก่อนและหลังการแทรกแซงผลประโยชน์เงินสดหมุนเวียนในปี 2016 ได้ยกเอา SAs 2100 ราย ออกจากความยากจน ลดอัตราความยากจน 2.7 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ช่องว่างความยากจนรายเดือนโดยเฉลี่ยของครัวเรือน SA ที่ยากจนหลังการโยกย้ายการแทรกแซงเป็น \$ 700 ซึ่งหมายถึงการลดลงของ \$ 1500 ในช่องว่างก่อนการแทรกแซง
- ES.32 สถานการณ์ของประชากร SA ที่ยากจนได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยการแทรกแซงของเงินสดและสวัสดิการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ: ในปี 2016 อัตราความยากจนของ SAs ลดลงเหลือ 20.9% หลังการโยกย้ายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน + เงินสด) และลดลงไปอีก 18.0% หลังการโยกย้ายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน+ที่เกี่ยวข้อง)
- ES.33 การวิเคราะห์ตามอายุ เด็กและผู้ใหญ่อายุ 18-64 ปี เป็นสาเหตุให้ประชากร SA ส่วนใหญ่ยากจนหลังการโยกย้ายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน) ในปี 2016 ในขณะที่จำนวนผู้สูงอายุที่ยากจนมีขนาดค่อนข้างเล็ก ในทางตรงกันข้าม: อัตราความยากจนของเด็ก SA ถึง 33.6% เห็นได้ชัดว่าสูงกว่าเด็ก EM ทั้งหมดที่ 23.4% เช่นเดียวกับของกลุ่ม SAs และ EMs ในกลุ่มผู้สูงอายุ อย่างไรก็ตามอัตราความยากจนของ SA และ EM ผู้สูงอายุทั้งหมด (23.1% และ 25.9% ตามลำดับ) ต่ำกว่าประชากรทั้งหมด (31.6%)
- ES.34 การวิเคราะห์โดยการเลือกกลุ่มครัวเรือนที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม หลังการโยกย้ายการแทรกแซง SAs ที่ยากจนส่วนใหญ่มาจากครอบครัว SA ที่มีเด็ก ในขณะที่ SAs ที่ยากจนมาจากครัวเรือนที่ทำงานและครัวเรือนขนาดใหญ่ที่เป็นเรื่องธรรมดา ในแง่ของอัตราความยากจน อัตราของ SAs ในกลุ่มครัวเรือนเศรษฐกิจและสังคมที่เลือกโดยทั่วไปสูงกว่าตัวเลขที่สอดคล้องกันของ EMs ทั้งหมด น่าสังเกตว่าอัตราความยากจนของครอบครัว SA ที่มีบุตร (29.1%) สูงกว่าของผู้ที่ไม่มีบุตรมาก (12.1%) และเดิมสูงเกือบ 2.5 เท่าในระยะหลัง นอกจากนี้อัตราความยากจนที่เพิ่มขึ้นตามขนาดของครัวเรือน: อัตราความยากจนของครัวเรือนในครัวเรือนของ SA ที่มีอัตราส่วนตั้งแต่ 1 ถึง 2 คนคิดเป็นเพียง 9.9% ในขณะที่ครัวเรือนของ SA และบุคคลในครอบครัว 5 คนมีส่วน 29.4%
- ES.35 ในขณะที่อัตราการเกิดความยากจนของครัวเรือน SA ที่ทำงานคือ 19.0% เห็นได้ชัดว่าน้อยกว่า 75.7% ของครัวเรือน SA ที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังคงสูงกว่า 13.0 % ของครัวเรือน EM ที่ทำงานทั้งหมด นอกจากนี้ครัวเรือน EM และ SA ที่ยากจนส่วนใหญ่เป็นเอกชนหรือผู้เช่า PRH

- ES.36 การวิเคราะห์แต่ละอำเภอแสดงให้เห็นว่า หลังจากนโยบายการแทรกแซงของเงินสดหมุนเวียน Kwai Tsing และ Sham Shui Po มีจำนวน SAs ที่ยากจนและอัตราความยากจนที่สูงขึ้น ในขณะที่ Yau Tsim Mong, และ Yuen Long มีจำนวน SAs ที่ยากจนที่ค่อนข้างมากเช่นกัน
- ES.37 ความสามารถด้านภาษาและการสื่อสารมีความสำคัญอย่างมากต่อการผนวกรวม EMs เข้ากับสังคม กระแสหลัก ในบทความนี้ รายงานนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษา จากการสำรวจสำมะโนประชากรปี 2016 เพื่อตรวจสอบลักษณะและความสามารถของภาษาหลัก ๆ ของ SA และประชากรที่ยากจนของพวกเขา
- ES.38 ผลการวิจัยพบว่ามีเพียงส่วนน้อยของ SAs ที่ยากจนที่ใช้ไม่ว่าจะเป็นภาษาจีน^{XV} หรือภาษาอังกฤษ เป็นภาษาปกติของพวกเขา ในขณะที่บางคนอาจพูด/อ่าน/เขียนได้ไม่ว่าจะเป็นภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ เป็นที่ชัดเจนว่า SAs มีความชำนาญในภาษาจีนน้อยกว่าภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม เด็ก ๆ มีความชำนาญทั้งสองภาษามากกว่าผู้ใหญ่ โดยเฉพาะจีน การวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นว่าในขณะที่มีเพียงกลุ่มน้อยที่ทำงานที่ยากจนในกลุ่ม SA ไม่สามารถพูด/อ่าน/เขียนภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษได้ สัดส่วนที่สอดคล้องกันระหว่างคนที่ไม่ได้เข้าโรงเรียนที่ไม่ได้ทำงานทางเศรษฐกิจนั้นมีความเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถด้านภาษาซึ่งอาจเป็นหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจ้างงาน

ข้อสังเกตที่สำคัญ

- ES.39 รายงานฉบับนี้วิเคราะห์และเปรียบเทียบลักษณะประชากรและเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่ม EM หลักในฮ่องกงโดยอิงตามผลการสำรวจสำมะโนประชากรโดยประชากรปี 2016 จากนั้นจึงใช้เกณฑ์เรื่องความยากจนในการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรสำมะโนประชากร / ข้อมูล เพื่อหาจำนวนและวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนล่าสุดของ EMs การรวมการวิเคราะห์ในรายงานฉบับนี้ประกอบด้วยข้อสังเกตที่สำคัญ 7 ประการดังนี้:
- ES.40 ข้อสังเกตที่ 1: ความเสี่ยงด้านความยากจนที่กลุ่ม EM ประสบมีความแตกต่างกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ SAs ที่ยังมีความเสี่ยงที่รุนแรงมากขึ้น
- **EMs ทั้งหมด:** จำนวนครัวเรือนที่ยากจน ขนาดของประชากรที่ยากจนและอัตราความยากจนก่อนและหลังนโยบายการแทรกแซงในปี 2016 มีดังนี้:

XV รวมถึงจีนกวางตุ้ง จีนกลาง และภาษาจีนอื่น ๆ (เช่นแคะและเซียงไฮ้)

- ก่อนนโยบายการแทรกแซง: 22 400 คริวเรือน 49 400 คนและ 19.4%;
- หลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน): 19 500 คริวเรือน 44 700 คนและ 17.6%;
- หลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน+ เงินสด): 18 200 คริวเรือน 41 100 คนและ 16.1%; และ
- หลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน + ที่เกี่ยวข้อง): 16 500 คริวเรือน 36 800 คนและ 14.5%

สถานการณ์ความยากจนของกลุ่ม EM แตกต่างกันอย่างมากกับ SA ที่มีความยากจนที่รุนแรงมากขึ้น: มากกว่า 40% ของประชากร EM ที่ยากจนคือ SAs ซึ่งมีอัตราความยากจนอยู่ในกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ก่อนข้างสูง

- **SAs:** จำนวนคริวเรือนยากจน ขนาดของประชากรที่ยากจนและอัตราความยากจนก่อนและหลังการแทรกแซงนโยบายในปี 2016 มีดังนี้:
  - ก่อนนโยบายการแทรกแซง: 5 000 คริวเรือน 20 000 คนและ 25.7%;
  - หลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน): 4 400 คริวเรือน 17 900 คนและ 23.0%;
  - หลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน+ เงินสด): 4 100 คริวเรือน 16 300 คนและ 20.9% และ
  - หลังจกนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน + ที่เกี่ยวข้อง): 3 700 คริวเรือน 14 000 คนและ 18.0%

หลังจากที่มีนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน) ปากีสถานคิดเป็นสัดส่วนเกือบครึ่งหนึ่ง (8 600 คน) ของประชากร SA ที่ยากจนและมีอัตราความยากจนเท่ากับ 48.6% สูงที่สุดในกลุ่ม SA ทั้งหมด

ES.41 ข้อสังเกตที่ 2: ในทางตรงกันข้ามกับสถานการณ์ความยากจนโดยรวม การทำงานที่ยากจนสร้างลักษณะเฉพาะของสถานการณ์ความยากจนของ EMs ในขณะที่การเพิ่มขึ้นของอัตราความยากจนส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการจำนวนที่เพิ่มขึ้นของคริวเรือนยากจนที่ทำงาน

- แตกต่างจากสถานการณ์ความยากจนโดยรวมในฮ่องกง EMs ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการพึ่งพาตนเองโดยมาจากการจ้างงานและประชากรยากจน (ก่อนนโยบายการแทรกแซง) อาศัยอยู่ในคริวเรือนที่ทำงาน (64.7%) ซึ่งเห็นได้ชัดในกรณีของ SAs (77.4%)
- ระหว่างปี 2011 และ 2016 อัตราความยากจนและขนาดของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ที่ยากจน

- ก่อนและหลังนโยบายการแทรกแซงโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของประชากรที่ยากจนแสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของขนาดของประชากรที่ยากจนอาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ทำงาน
- สถานการณ์ความยากจนในการทำงานท่ามกลาง EMs ที่รุนแรงมากขึ้นสะท้อนให้เห็นโดยอัตราความยากจน: หลังจากรายงานนโยบายการแทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน) ในปี 2016 อัตราการว่างงานของครัวเรือน SA ที่ทำงานคือ 19.0% ในขณะที่อัตราความยากจนของครัวเรือน EM ที่ทำงานอยู่ที่ 13.0% ทั้งคู่สูงกว่าประชากรทั้งหมดที่ 8.0%

ES.42 ข้อสังเกตที่ 3: รายได้จากการจ้างงานต่ำลงเนื่องจากระดับการศึกษาที่ต่ำลงและระดับทักษะของลูกจ้าง เป็นสาเหตุสำคัญของความยากจนในการทำงาน นอกจากนี้ ด้วยครัวเรือนขนาดใหญ่ขึ้น โดยทั่วไป สมาชิกที่ทำงานต้องแบกรับภาระครอบครัวเพียงคนเดียว ซึ่งมันทำให้ยากยิ่งขึ้นสำหรับพวกเขาในการออกจากความยากจนได้แม้จะทำงาน

- เป็นเหตุให้เกิดความห่วงใยว่า EMs ต้องมีความยากจนจากการทำงานที่รุนแรง นี่อาจเป็นผลมาจากรายได้จากการจ้างงานที่ขาดความชัดเจนของบุคคลที่ทำงานไม่ดี อันเป็นผลมาจากการศึกษาและทักษะที่ต่ำของพวกเขา เช่นเดียวกันกับการพำนักในฮ่องกงที่สั้นลงของคนที่ทำงานที่ยากจนในบางกลุ่มชาติพันธุ์ (เช่นชาวอินเดีย) นอกเหนือจากนี้รายได้จากการจ้างงานที่จำกัดของคนงานชาวเอเชียตะวันออกก็มีผลต่อสัดส่วนที่สูงขึ้นของพนักงานพาร์ทไทม์/บุคคลที่ไม่ได้ทำงานเต็มวัน
- นอกจากนี้ คนทำงานที่ยากจนในกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆก็ต้องแบกรับภาระครอบครัวเพียงคนเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ SAs ซึ่งมีสมาชิกทำงานเพียง 1.2 คนที่ให้การช่วยเหลือครัวเรือนโดยเฉลี่ยประมาณ 4.2 คนในครัวเรือนที่ทำงานที่ยากจน (ก่อนนโยบายการแทรกแซง) ในบรรดาครอบครัวเหล่านี้ ปากีสถานอยู่ในสถานการณ์ที่รุนแรงที่สุด ดังนั้นจึงค่อนข้างยากที่จะออกจากความยากจนแม้กระทั่งสำหรับครัวเรือนที่พึ่งตนเองกับสมาชิกที่ทำงาน เป็นผลให้มีความชุกของการทำงานที่ยากจนในระหว่าง EMs

ES.43 ข้อสังเกตที่ 4: การกำเนิดที่สูงขึ้นของกลุ่มชาติพันธุ์บางกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ความยากจนเนื่องจากการว่างงาน

- อัตราการว่างงานของประชากรที่ยากจนของบางกลุ่มชาติพันธุ์สูงมาก ตัวอย่างเช่น อัตราการว่างงาน (ก่อนนโยบายการแทรกแซง) ของปากีสถานและเนปาลที่ (18.7% และ 17.9%

ตามลำดับ) สูงกว่าประชากรที่ยากจนทั้งหมด (16.6%) มันสะท้อนให้เห็นทางอ้อมถึงอัตรา
การเกิดของกลุ่มชาติพันธุ์นี้ที่ต่ำกว่าเกณฑ์ความยากจนเนื่องจากการว่างงาน

ES.44 ข้อสังเกตที่ 5: นอกเหนือจากความยากจนในการทำงานแล้ว ส่วนแบ่งของผู้สูงอายุที่ยากจนจำนวน
มาก (โดยเฉพาะชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ที่สังเกตเห็นเมื่อไม่กี่ปีมานี้ แม้ว่าอัตราความยากจน
โดยรวมของผู้สูงอายุในกลุ่ม EM จะยังคงต่ำกว่าประชากรทั้งหมดในฮ่องกง

- ในขณะที่ความยากจนในการทำงานเป็นลักษณะความยากจนที่โดดเด่นของ EMs ส่วนแบ่งที่
สูงขึ้นของผู้สูงอายุ EM ที่ยากจน (โดยเฉพาะผู้สูงอายุในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เช่นผู้สูงอายุ
ชาวไทยและชาวอินโดนีเซีย) ในกลุ่มประชากรยากจนของกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลายได้รับการ
สังเกตในปี 2016เมื่อเทียบกับปี 2011
- ในฐานะที่ผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะไม่ทำงาน ส่วนแบ่งที่สูงขึ้นของผู้สูงอายุในกลุ่มชาติพันธุ์
อาจเพิ่มอัตราความยากจน มันไม่มีค่าอะไรเลยที่อัตราความยากจนหลังจากนโยบายการ
แทรกแซง (เงินสดหมุนเวียน) ของ SA และผู้สูงอายุทั้งหมดใน EM (23.1% และ 25.9%
ตามลำดับ) ต่ำกว่าประชากรทั้งหมด (31.6%)

ES.45 ข้อสังเกตที่ 6: การโอนสวัสดิการของรัฐบาลยังคงช่วยลดสถานการณ์ความยากจนของ EM โดยลด
ภาระทางการเงินของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาส่วนใหญ่จะพึ่งตนเองและพึ่งพาผลประโยชน์ทาง
สังคมน้อยลง (เช่น CSSA)

- ด้วยความชุกของครัวเรือนในครัวเรือนที่ทำงานในกลุ่ม EMs สูงกว่าพวกเขาส่วนใหญ่
ประสบความสำเร็จในการพึ่งตนเองผ่านการจ้างงานและขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือด้าน
การเงินน้อยลง โดยทั่วไปแล้วหุ้นของผู้ที่ไม่ได้รับผลประโยชน์เงินสดที่สำคัญในกลุ่ม
ประชากรยากจนของกลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญนั้นเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดระหว่างปี 2554 ถึง
พ.ศ. 2559
- อย่างไรก็ตามในปี 2016 ตัวบ่งชี้ความยากจนต่าง ๆ หลังจากนโยบายการแทรกแซง (เงินสด
หมุนเวียน) ยังดีขึ้นกว่าในช่วงก่อนนโยบายการแทรกแซง การจัดหาเงินสดและสวัสดิการใน
รูปแบบที่เกี่ยวข้อง (ส่วนใหญ่ PRH) เป็นส่วนสำคัญต่อการปรับปรุงตัวชี้วัดความยากจนและ
ช่วยลดภาระทางการเงินของ EMs ท่ามกลางผลประโยชน์เงินสดหลัก CSSA มีประสิทธิผล
มากที่สุดขณะที่ SSA และ LIFA แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลในการลดความยากจน
นอกจากนี้ผลประโยชน์เงินสดและ PRH ก็มีประสิทธิภาพในการบรรเทาสถานการณ์ความ
ยากจนของ EMs ด้วย

ES.46 ข้อสังเกตที่ 7: เมื่อพิจารณาจากระดับการศึกษาที่ต่ำของ SAs สักส่วนของคนหนุ่มสาวในบางกลุ่มชาติพันธุ์ที่เข้าโครงการมัธยมศึกษาตอนต้นค่อนข้างต่ำ การมีความชำนาญด้านภาษาที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่ขัดขวางการจ้างงานและการเข้าร่วมกับชุมชนของพวกเขา

- สักส่วนของประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระดับต่ำใน SA บางกลุ่มชาติพันธุ์และกลุ่มชาติพันธุ์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างปี 2011 และ 2016 แม้จะมีอัตราการเข้าเรียนในโรงเรียนของเยาวชน EMs ที่เพิ่มขึ้น อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนเนปาลยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเยาวชน SAs บางคนยังคงมีอาการแย่งในแง่ของการสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและบางคนอาจลาออกจากโรงเรียนเร็วและเข้าทำงาน
- ในแง่ของความสามารถทางภาษา SAs มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาจีน ส่วนความสามารถในการอ่านและเขียนก็แย่กว่าการพูด เด็ก ๆ SAs มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและภาษาจีนมากกว่าผู้ใหญ่ นอกจากนี้ SAs ที่ไม่ได้ทำงานมีความชำนาญในภาษาจีนและภาษาอังกฤษน้อยกว่า SAs ที่ทำงานทั่วไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความเชี่ยวชาญภาษาจีนและภาษาอังกฤษอาจมีผลต่อการจ้างงาน

ผลกระทบของนโยบาย

ES.47 รัฐบาลให้ความสำคัญกับปัญหาความยากจนและการบรรเทาทุกข์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ด้อยโอกาสได้ดียิ่งขึ้นรวมทั้ง EMs ด้วย เพื่อช่วยให้ EMs ปรับตัวเข้ากับชีวิตในฮ่องกง รัฐบาลจะยังคงให้การสนับสนุนด้านการกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความต้องการที่แตกต่างกันของ EMs ผ่านสำนักงานและหน่วยงานต่างๆ

ES.48 การสนับสนุนการจ้างงานและการฝึกอบรม: การจ้างงานช่วยลดความเสี่ยงด้านความยากจนในขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจ การสร้างงานและการยกระดับทักษะจะเอื้อต่อการบรรเทาความยากจน ผลการวิจัยของรายงานฉบับนี้แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้เข้าใหม่สู่แรงงาน EM สามารถมองเห็นได้ในขณะที่ LFPR ของบางกลุ่มชาติพันธุ์ยังคงอยู่ในระดับต่ำและประชากรที่ยากจนมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม ความสามารถทางภาษาที่ต่ำของคน EM บางคนอาจมีผลต่อการจ้างงานของพวกเขา ข้อสังเกตเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าความเสี่ยงด้านความยากจนของพวกเขาจะลดลงโดยการเพิ่มความสามารถทางภาษาและ LFPR

ES.49 กรมแรงงาน (LD) คณะกรรมการการว่าจ้างจัดหางาน สถานการณ์ฝึกวิชาชีพและสภาอุตสาหกรรมก่อสร้างจะให้การสนับสนุนในการจ้างงาน EMs และการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาทักษะและการเติบโตของรายได้

- ES.50 การสนับสนุนด้านการศึกษา: การศึกษาถือเป็นสิ่งสำคัญในการบรรเทาความยากจนระหว่างรุ่น ในขณะที่ความชำนาญในภาษาจีนถือเป็นกุญแจสำคัญในการรวมเข้ากับชุมชนและเข้าเรียนใน โครงการมัธยมศึกษาตอนปลายของ EMs เห็นได้ชัดจากผลการวิจัยพบว่าจำนวนประชากรที่ศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกลุ่ม SA และกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังไม่สูงนัก นอกจากนี้ แม้ว่าอัตราการเข้าเรียนในโรงเรียนสำหรับเยาวชน EM ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจะสูงขึ้น แต่สถานการณ์ในกลุ่มเยาวชน SA บางกลุ่ม (เช่นเยาวชนเนปาล) ในด้านการเข้าศึกษาในชั้นที่ สูงขึ้นยังคงเป็นที่ต้องการน้อย
- ES.51 เป็นเรื่องของความสำคัญ เนื่องจาก EM ที่มีอายุน้อยและโดยเฉพาะประชากรของ SA ควรได้รับการ สนับสนุนเพิ่มเติมสำหรับคนรุ่นใหม่ในฮ่องกงเพื่อยกระดับคุณภาพของกำลังคนในอนาคต โดยรวมของเรา ความชำนาญด้านภาษาจีนถือเป็นกุญแจสำคัญในการผนวกรวม EMs เข้ากับ ชุมชนและการเข้าศึกษาใน โครงการหลังมัธยมศึกษา สำนักการศึกษาจะยังคงสนับสนุนนักเรียนที่ ไม่ได้พูดภาษาจีน (NCS) และผู้ปกครองของพวกเขาอีกด้วย
- ES.52 บริการสวัสดิการ: トラバเท่าที่มีการให้บริการด้านสวัสดิการ ผู้ที่อาศัยอยู่ในฮ่องกงทั้งหมดที่มีความ ต้องการโดยไม่คำนึงถึงสัญชาติหรือเผ่าพันธุ์ของตนจะได้รับบริการสวัสดิการสังคมอย่างเท่าเทียม กันตราบเท่าที่พวกเขามีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด สำนักงานแรงงานและสวัสดิการจะให้ ความช่วยเหลือ EMs ให้รวมเข้ากับชุมชนผ่านบริการต่างๆรวมถึงบริการด้านครอบครัวและ บริการสวัสดิการเด็ก บริการสำหรับคนหนุ่มสาว บริการด้านการแพทย์ แผนประกันสังคมต่างๆ เป็นต้น เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาการปรับตัวของพวกเขา และเสริมสร้างการทำงานทางสังคมและ ความสามารถสำหรับพึ่งพาตนเอง
- ES.53 ผลการวิจัยพบว่า EMs ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการพึ่งพาตนเองผ่านการจ้างงาน ความ ยากจนในการทำงานเป็นลักษณะเด่นของ EMs ที่ยากจน พวกเขาพึ่งพาการช่วยเหลือทางการเงิน น้อยลง นอกจากนี้ เปรียบเทียบกับประชากรที่ยากจนโดยรวม ส่วนแบ่งของผู้ที่ไม่รับประโยชน์ เงินสดหลักๆ ได้ถูกเผ่าสังเกตท่ามกลาง EMs ที่ยากจน ของกลุ่มชาติพันธุ์หลักและสัดส่วนนี้ เพิ่มขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา
- ES.54 SWD สำนักงานเงินช่วยเหลือครอบครัวที่ทำงาน (WFAO) และตัวแทนความช่วยเหลือด้านการเงิน นักเรียนและ LD จะยังคงส่งเสริมมาตรการช่วยเหลือต่างๆ (รวมถึง โครงการ LIFA และ โครงการ ช่วยเหลือค่าเดินทางตอบแทนการทำงาน) เพื่อเพิ่มความตระหนักและความเข้าใจในโครงการ ต่างๆของ EMs โดยมีเป้าหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการยื่นใบสมัครเมื่อต้องการ

ES.55 การมีส่วนร่วมและเข้าร่วมกับชุมชน: EMs เข้ามาตั้งถิ่นฐานในฮ่องกง ซึ่งหลายคนได้เกิดและเติบโตในท้องถิ่น พวกเขาได้กลายเป็นสมาชิกของสังคมฮ่องกงแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดคือการรวมเข้ากับชุมชน ใช้ชีวิต และทำงานอย่างมีความสุข รัฐบาลจะส่งเสริมความสามัคคีของชุมชนในกลุ่ม EM และให้การช่วยเหลือพวกเขา ในขณะเดียวกันก็ช่วยให้พวกเขาได้ใช้บริการสาธารณะ การประชาสัมพันธ์ให้กับ EMs (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง SAs) จะถูกเร่งขึ้น โดย Home Affairs Bureau (HAB) เพื่อใช้นโยบายสนับสนุนที่มีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ES.56 การตรวจสอบสถานการณ์ความยากจนอย่างต่อเนื่อง: การเติบโตที่เร็วขึ้นของประชากรในกลุ่ม SA และความเล็งด้านความยากจนที่สูงขึ้น รัฐบาลจะต้องติดตามสถานการณ์ความยากจนอย่างสม่ำเสมอ ผ่านทาง เช่น การสำรวจสำมะโนประชากร / โดยสำมะโนประชากร เหล่านี้สามารถให้ข้อมูลทางสถิติที่อัปเดตในการติดตามสถานการณ์ความยากจนของ EMs (โดยเฉพาะ SAs)